

РЕШЕНИЕ

№ 4515

гр. София, 10.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 15.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5058** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. А. М., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., непридружен пълнолетен, срещу Решение № 5875 от 28.04.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата, подадена чрез назначения по реда на Закона за правната помощ (ЗПП) процесуален представител адв. Б. К., се твърди, че решението било незаконосъобразно, административният акт не отговарял на общите изисквания по чл.59 от АПК, в него били посочени бланкетни фактически основания и същият се явявал немотивиран. Административният орган не бил изложил поотделно съображения за отказа от предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут, не бил обсъдил изложените от бежанеца данни, както и обстановката в страната му на произход. Не била извършена преценка за актуалната обстановка в С.. Необосновани били изводите, че детето е икономически мигрант. Незаконосъобразен бил изводът че за чужденеца не съществува реален риск по смисъла на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Административният орган не бил изложил мотиви относно спазването на висшите интереси на детето по смисъла на чл.6а от ЗУБ, както и не бил обсъдил нарушени ли са правата му по Конвенцията за правата на детето. Отправя се искане до съда за

връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне. В съдебно заседание адв. К. твърди, че положението в С. било много тежко, войната там довела до тежки икономически условия и до хуманитарна криза. Липсва ли основни условия за живот, поради което страната била напускана от деца и от възрастни. Не били изследвани по делото личните интереси на детето нито се обсъдило при кого и къде би следвало да бъде върнато. Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Х., в съдебно заседание моли съда да остави жалбата без уважение и да потвърди оспореното решение. В хода на административното производство се установило по абсолютно категоричен начин, че жалбоподателят е непридружен и непълнолетен. На страница пет в проведеното интервю самият той посочил, че е напуснал С. поради финансови причини. Лицето било в неизвестност и обявено за общодържавно издирване. От интервюто било видно, че жалбоподателят нямал за цел да получи международна закрила на територията на Република България. Била станала катастрофа и тогава лицето се предало на дошлите служители на МВР. По отношение на твърдението, че лицето няма къде да отиде - на проведеното интервю на страница втора било записано, че баща му бил взел решението за напускане на С..

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.11.2023г. в района на [населено място], в самокатастрофирал автомобил са открити 10 чужди граждани без документи за самоличност, по техни данни - от С.. Същото се установява от Заповед рег.№ 6865ПАМ-1057/26.11.2023г. на РД „Гранична полиция“ – Е. (лист 72 от делото). Сред тях е посочен и жалбоподателят. На 05.12.2023г. същият е подал до ДАБ молба за международна закрила, написана на арабски (л.71), видно и от протокол за предаване на молбите до ДАБ (л.73) от страна на МВР Дирекция „Миграция“. Молба за международна закрила на български език е подадена от лицето на 11.12.2023г. На 12.12.2023г. е съставен регистрационен лист (л.66-68). В него е отразено, че молителят е гражданин на С., с имена Х. (собствено) М. (бащино) А. (фамилно), [дата на раждане] в [населено място], С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – сунит, с начално образование, по професия – общ работник, неженен, владеещ арабски език, без документи за самоличност. Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата си в производството за предоставяне на международна закрила, както и с организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут (л.61-65). Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.59). с молителя е проведено едно интервю – на 22.12.2023г. (л.38-42). На него той е заявил, че иска да остане тук (в България) и тук да се разгледа молбата му за закрила. Напуснал С. преди около 3 месеца, нелегално, заедно с по големия си брат (не знае на колко години е, но бил пълнолетен). Решението за напускане на С. било взето от баща им. В България влязъл нелегално. Потвърждава катастрофата, при която е намерен. Освен в С., имал роднини в Турция и Германия. Лично той нямал проблеми заради изповядваната религия, но целият сирийски народ имал проблеми с религията, тъй като президентът, който бил шиит, мразел сунитите. Не е членувал в политическа партия или организация, не бил служил в армията и нямал военно обучение, нито бил участвал във военни действия. Не е бил член на въоръжена групировка. Нямало проблеми с властите в С.. Родителите му, които били останали в С. и с които се чувал, били много зле финансово. Конкретният повод да напусне

страната си бил войната. От 2011г. живеели в [населено място]. Там нямало групировки и сблъсъците били малко по далеч. Посочва случай през 2016г., при който, докато се местели със семейството си, близо до колата им паднала малка ракета. Нито срещу него, нито срещу семейството му имало отправени заплахи. Лично той не бил жертва на насилие, не бил арестуван, съден и осъждан. Решил да напусне страната си в този момент по финансови причини. На въпрос какво би му се случило ако се върне в страната си, отговаря, че нямало как да ходи на училище и да намери работа.

До лицето е подадена покана (л.37) от 16.01.2024г. за провеждане и на второ интервю. От докладна записка до директора на РПЦ (л.36) става ясно, че лицето самоволно е напуснало РПЦ-С., [улица], където е било настанено.

От ДАБ е изпратено писмо(л.29) до СДВР предприемане на действия по издирване на лицето.

Към административната преписка е приложена справка (л.20-27), изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно обстановка в С., актуална към 01.04.2024г. Според нея страната се управлява от партията БААС, но изборите от 2020г. не се признават за легитимни от международната общност. Налице е широка правителствена принуда. Много служби за сигурност на правителството действат без ясно определени юрисдикции и и при извършване на злоупотреби. Във режимът не предприема стъпки за идентифициране, разследване и налагане на наказания на длъжностни лица, извършили нарушения и злоупотреби с правата на човека. Свързани с режима паравоенни групи често нарушават човешките права, извършвайки убийства, физически посегателства, включително сексуални, незаконни задържания, отвлечения. Сирийски опозиционни групи в северната част на страната също извършват такива нарушения, включително набират деца за войници. По конституция в страната се зачитат всички религии и е гарантирана свободата на извършване на религиозни ритуали. Въпреки това законите забраняват приемането на друга вяра освен исляма. Фронтовите линии на военните действия в момента били консолидирани и съществували 4 зони на контрол - на правителството, на кюрдското самоуправление, на тъй нареченото „Правителство на сирийското спасение“ и зона под контрола на Турция и съюзническите ѝ милиции. Приблизително 80% от населението на С. имало нужда от някаква форма на хуманитарна помощ. Над половината от населението било в положение на хранителна несигурност.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.15-19). В него е приел, че чуждият гражданин е мотивирал молбата си за закрила с причини от личен и икономически характер като посочвал и общото положение и войната в С., че бил напуснал С. не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Реално чуждият гражданин не бил посочил никакви основателни опасения от преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ. Не били налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Установената фактическа обстановка не давала основание да се приеме че лицето било принудено да напусне страната си на произход поради тежки посегателства, визирани в чл.9, ал.1 от ЗУБ. Срещу него не били предприети такива действия нито от официалните власти на С., нито от някоя конкретна групировка която държавата да не е в състояние да контролира. Случаят можело да бъде разгледам и като проява на незаинтересованост и бездействие от страна на търсещия международна закрила, който самоволно напуснал РПЦ и не е уведомил ДАБ за нов адрес, което

представлявало мълчалив отказ от подадената молба за международна закрила и израз на пренебрежение към законодателството на държавата, която му предоставила реален достъп до производство за предоставяне на такава закрила. Поради изложеното по-горе, административният орган е отказал предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут на Х. А. М..

Пред съда е представена и втора справка на Дирекция „Международна дейност” при ДАБ за ситуацията в С. (л.94-101), актуална към 01.07.2024г. В нея по-голямата част от информацията се повтаря. Цитират се програми за продоволствено подпомагане, включително в училище, както и за проблеми свързани със снабдяването с електричество и вода. Цитира се турския посланик в ООН, според когото кюрдската ПКК организира свои „съд“ и „местни избори“, А това представлявало противоречие на усилията за териториалната цялост и единство на С.. Посочват се атаки срещу конвои на американската армия.

В хода на съдебното производство е представено писмо (л.91) от Агенция за социално подпомагане (АСП), призована за становище по Закона за закрила на детето, от което е видно, че Според писмо изпратено от ДАБ до АСП, лицето е в неизвестност.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено на представителя на жалбоподателя (адв.К.) на 07.05.2024г., жалбата е подадена до съда на 13.05.2024г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт, поради което съдът дължи произнасяне по същество.

Съдът намира, че разгледана по същество, жалбата се явява частично основателна, но по съображения, различни от изложените в нея.

Решението е постановено от компетентен административен орган—председателя на ДАБ при МС, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ. Решението е издадена в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Предвид, че е непълнолетен в производството му е бил назначен представител адвокат по реда на правната помощ. Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. След провеждане на интервюто текстът на протокола му е преведен на разбираем от него арабски език, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. Жалбоподателят е поканен на второ интервю, на което не се е явил, тъй като самоволно е напуснал бежанския център. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ

статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религии, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявленията от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, достига до извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорвания акт на преследване от страна на официалните власти в С., която се явява страната по произход за търсещия закрила. Няма нито един наведен довод от жалбоподателя, че същият е обект на преследване в С. и от някоя друга организация. В действителност в бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо такова в страната му на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

В проведеното интервю той изрично заявява, че не е бил обект на преследване от държавата, партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската му история става ясно, че е напуснал С., поради войната и невъзможността там да ходи на училище или да намери работа и както сам казва – по финансови причини, вече трудно се живеело там. Семейството му, с изключение на един случай 2016 г., когато паднала малка ракета наблизо, живеело сравнително необезпокоявано в С., [населено място], не било заплашвано, нито той лично имал заплахи, отправени към него, не му е оказвано насилие, не е арестуван, съден, осъждан. От събраните доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец. Доводи в тази насока не се излагат от жалбоподателя нито в жалбата, нито пред съда.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ- МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на Х. А. М. статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 /Meki Elgafaji and Noor Elgafaji vs Straatssecretaris van Justitie /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № C-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални. В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за Сирийската арабска република на директора на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави,

включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая обаче след постановяване на обжалваното решение на 28.04.2024г. в страната на произход на жалбоподателя Сирийската арабска република е настъпила съществена промяна в обществено-политическата обстановка. Последната представена по делото справка е от 01.07.2024г. Общозвестен факт е, че след приключване на устните състезания по делото, на 27 ноември 2024г. различни бунтовнически групи от С. С. под ръководството на ислямската група "Х. Т. ал. Ш." (Hayat Tahrir al-Sham, HTS), заедно с подкрепяни от Турция милиции, започват настъпление към региони под правителствен контрол и успяват да превземат големи територии. На 8 декември 2024г. водените от HTS бунтовници обявяват, че са влезли в [населено място] и са освободили задържаните в най-известния затвор в страната "С.". Б. А. се е оттеглил, отлетял е за Русия, където е получил убежище, а лидерът на HTS А. М. ал Г. е пристигнал в Д.. На 09 декември 2024г. бунтовниците заявяват, че техните сили са близо до установяване на пълен контрол над Д.. Междувременно конфликтът продължава в други части на С. и HTS и техните съюзници съобщават, че техни сили напредват в западната провинция Д. ал Зор. Подкрепяните от Турция, бунтовнически фракции, сражаващи се под флага на Сирийската национална армия (SNA), също напредват северозападно от А. към територия, държана от ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили (SDF). И. потвърждава, че атакува предполагаеми правителствени обекти за химическо оръжие и ракети в С.. И. също така запазва военно присъствие в доскоро демилитаризираната зона на Г. възвишение. Бивши лоялни на А. изглежда все още контролират средиземноморското крайбрежие и планините в западната част на страната. На 8 декември 2024г. турската армия е атакувала позиции на SDF в М.. Според ООН към 5 декември 2024г. между 60000 и 80000 души в С. С. са избягали от продължаващите боеве между SDF и SNA. САЩ обявяват, че на 08 декември 2024г. са атакували десетки позиции на "Ислямска държава" (ИД) в централна С. и поразените цели са 75. Според доклад от 08 декември 2024г. израелската армия е навлязла на сирийска територия отвъд анексираните Г. възвишения за пръв път след войната през октомври 1973г., а израелските военновъздушни сили атакуват няколко военни съоръжения в С., съдържащи запаси от стратегически оръжия, елементи от руските системи за противовъздушна отбрана, арсенал от балистични ракети земя-земя. И. признава, че израелските войски заемат някои позиции отвъд буферната зона, въпреки че отрича настъпление към Д..

Следователно, събраната в производството пред органа и после и пред съда информация за страната на произход на жалбоподателя не отразява настъпилата промяна на обстановката в С. след падането на режима на Б. А.. По изложените съображения решението на председателя на ДАБ по отношение отказа за предоставяне на хуманитарен статут е постановено при неизяснена фактическа обстановка относно актуалното положение в С., а още по-малко – относно конкретната област и населено място, от което идва чужденецът.

Както е посочил и ВАС на РБ в Решение № 441 от 16.01.2025г. по адм.д. № 7597/2024г. на ВАС, предвид специфичните обществени отношения, регулирани от Закона за убежището и бежанците и предвид това, че предоставянето на хуманитарен статут на чужденец по чл. 9 от ЗУБ е в пряка зависимост от политическата ситуация в държавата по произход, която често е динамична и бързо променяща се, при преценка законосъобразността на отказа да се предостави такъв статут съдът следва да вземе предвид всички данни за положението в чуждата държава, включително и новите факти и обстоятелства, настъпили в хода на съдебното производство по обжалване на административния акт. С оглед специалната разпоредба на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ наличието или липсата на реална опасност от тежки посегателства за чужденеца следва да бъде преценявана и на база събития, настъпили след като същият е напуснал държавата си по произход - т.е. и към момента на евентуалното му бъдещо връщане в С..

Ето защо съдът намира, че с оглед установената актуална обстановка в С., преценката на административния орган е необоснована, тъй като не кореспондира с актуалните данни и случващото се. В обстановката в страната на произход на кандидата за хуманитарен статут е претърпяла съществена промяна, която следва да бъде обсъдена и съобразена при вземане на решение. Поради наличие нови обстоятелства относно държавата на произход, решението се явява немотивирано и като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Реалната опасност от тежки посегателства може да се основава на събития, настъпили след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, както е в конкретния случай с настъпилите събития в С., след като жалбоподателят е напуснал страната. Това налага отмяна на решението на председателя на ДАБ и връщане на преписката за ново произнасяне от административния орган при съобразяване на обстоятелства относно тази закрила - чл. 9 от ЗУБ. В мотивите на решението административният орган следва да мотивира и приложението на принципа "забрана за връщане" (non-refoulment). В чл.4, ал.3 от ЗУБ е предвидено, че чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание. В позицията на ВКБООН относно връщането в Сирийската арабска република от декември 2024г, публикувана на сайта му, с която Република България чрез официалните си органи следва да се съобрази, към настоящия момент С. продължава да бъде засегната от: нападения и насилие в части на страната; широкомащабно вътрешно разселване; замърсяване на голяма част от страната с остатъци от военни експлозиви; разрушена икономика и широкомащабна хуманитарна криза. Правото на собственост е силно засегнато от широко разпространени набези над домове, земя и собственост през последното десетилетие. На този фон ВКБООН продължава да призовава държавите да не връщат принудително сирийци в която и да е част на С. и да ги призовава да позволят на цивилните лица, бягащи от С.

достъп до тяхната територия, да им гарантира правото да търсят убежище и да осигурят спазването на принципа на "забрана за връщане" по всяко време. В заключение ВКБООН не счита, че условията за прекратяване на международната защита на сирийците към настоящия момент са изпълнени. По изложените съображения Решение № 5875/28.04.2024г на председателя на ДАБ – МС следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган, който при разглеждането на молбата за закрила следва да се съобрази настъпилата промяна в обстановката в Сирийската арабска република и да се изследва възможността за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал1, т. 3 от ЗУБ. Следва да се анализира последно актуална към момента на разглеждане на молбата (при връщането с настоящото решение) информацията относно обстановката в държавата по произход на молителя и да се съобрази постановеното от Съда на Европейския Съюз (голям състав) решение от 17 февруари 2009 година по дело C-465/07 (М. Е., N. Е. срещу S. van J.), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година. Следва да се прецени от органа "степената на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие и дали същата достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи."

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5875/28.04.2024г на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет в частта, в която е отказано предоставянето на хуманитарен статут на Х. А. М., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., непридружен пълнолетен.

ИЗПРАЩА делото като преписка в тази част на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. М., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., непридружен пълнолетен, срещу Решение № 5875/28.04.2024г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет в останалата част, в която е отказано да му се предостави статут на бежанец.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: